

[DZIWOK *sb m*

o *prawdopodobnie jasne*.

sg G dziwoka. ♦ pl N dziwoki. ♦ G dziwok(o)w. ♦ A dziwoki. ♦ I dziwoki.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ptak łowczy na swobodzie, w dzikim stanie (sokół, raróg, jastrząb); capys, falco Cn: Rarogow y Sokołow Dziwokow iákim łpofobem dořtawác mařz. CygMyřl Av; á niemařz ich brác aż około zwiąřtowania Panny Máryey/ ták tych łtárych/ iáko y dziwokow. CygMyřl F; Z dziwoki mnieyřza praca ieno ie trzebá dzierźeć ná wodzy/ y bárzo pilno nořić/ y z rąk nieřpufzczác nigdy. CygMyřl F, A2 źp, B3v, C4, E3v [2 r.], E4, F [2 r.].

FP